

[Stinus.]

slutning til den stilling, regeringen har taget til andre resolutioner, hvori der direkte eller indirekte henvises til sionismeresolutionen, og vi opfordrer regeringen til fortsat i enhver sammenhæng at indtage en absolut kompromisløs holdning til dette spørgsmål.

Efter det radikale venstres opfattelse må Danmark så stærkt som overhovedet muligt, og hvor som helst det er muligt, tage afstand fra denne sammenkædning af sionisme og racisme, og vi finder ikke, som den socialdemokratiske ordfører gjorde det i dag, at problemet kan klares med, at Danmark én gang for alle tager afstand fra sionismeresolutionen. Vi må gøre det igen og igen.

Samtidig må vi sætte alt ind på – og på det område har Danmark et ganske særligt ansvar – at overbevise Israel om, at både dets egen interesse og verdens nu kræver, at Israel nu erkender, at spørgsmålet om palæstinenserne er mere end et flygtningeproblem, og erklærer sig villig til at sætte sig til forhandlingsbordet med PLO, for uden om PLO vil ingen løsning på problemerne i Mellemøsten kunne findes.

Vi mener ikke, at PLO kan tale som enrepræsentant for det palæstinensiske folk, men der er ingen tvivl om, at PLO er den organisation, som taler på flest og stadig flere palæstinenseres vegne. Israel bærer sin del af ansvaret for, at det forholder sig sådan. Dette må vi, alle Israels venner – og jeg betragter i høj grad Danmark som ven af Israel – fortælle Israel. Vi må også forsøge at få Israel til at forstå, at boykot af møder ikke er vejen frem til en fredsaftale i Mellemøsten, lige så lidt som bombardementer af flygtningelejre og fortsatte palæstinensiske terrorhandlinger er det. Dette betyder ikke, at Israel skal ofres. Israels eksistensret bag sikre og anerkendte grænser må accepteres af PLO. Men forhandling mellem parterne er den eneste vej til en varig løsning af problemerne.

Det, der skete på FN's 30. generalforsamling, understreger, at en manglende løsning på Mellemøsten-Palæstina-spørgsmålet vil være ødelæggende for FN, også hvad angår samarbejdet om alle de andre store problemer, FN skulle beskæftige sig med. Nogle lande kan måske være ligeglade med dette; det kan Danmark ikke.

Lad mig til sidst sige nogle ord om afspændingen, som den tegner sig efter konferencen om sikkerhed og samarbejde i Europa. Jeg vil

gerne begynde med at give udtryk for påskønnelse af regeringens udsendelse af en dansk oversættelse af slutakten med diverse bilag. Denne påskønnelse er ikke mindst på baggrund af den kritik, der fra russisk side har været rejst vedrørende manglende offentliggørelse af konferencens resultater i de vestlige lande. Med udsendelsen af den danske tekst har regeringen åbnet mulighed for, at alle interesserede i Danmark, enkeltpersoner og organisationer, nu har mulighed for nøje at følge og vurdere, i hvilket omfang den tekst, hvorom der blev opnået enighed mellem de 35 deltagerlande, efterlevs. Dette vil ikke mindst være af betydning med henblik på det planlagte opfølgingsmøde i 1977.

Jeg vil også udtrykke tilfredshed med nedsettelsen af det særlige opfølgings- og initiativudvalg. Det er mit håb, at folketinget må blive holdt løbende underrettet om dette udvalgs overvejelser.

Det er naturligvis for tidligt at foretage en egentlig vurdering nu, men man må nok konstatere, at netop sikkerheds- og samarbejds-konferencen har været med til at afdække forskelle i opfattelsen af, hvad afspænding egentlig er. Det vil føre for vidt her at komme ind på udviklingen i Angola, men situationen i dette land kan dog lige nævnes som et eksempel på de forskellige opfattelser af, hvad afspænding betyder eller ikke betyder.

Statsministeren sagde i sin tale på den afsluttende fase af sikkerheds- og samarbejds-konferencen under henvisning til slutakten:

»Vi har fastslået, at afspænding ikke er et statisk, men et dynamisk begreb rettet mod en stadig tiltagende udbygning af kontakter og samarbejde mellem såvel stater som enkeltpersoner.«

Det må efter det radikale venstres opfattelse være dansk udenrigspolitik's hovedopgave i den kommende tid af alle kræfter dynamisk at tage del i denne udbygning af kontakter og samarbejde sammen med de andre nordiske lande, inden for EF-kredsen, i NATO, i FN og bilateralt.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingerne og udsætte mødet. Det genoptages kl. 14.

Mødet udsat kl. 11.56.